

2. TEDEN

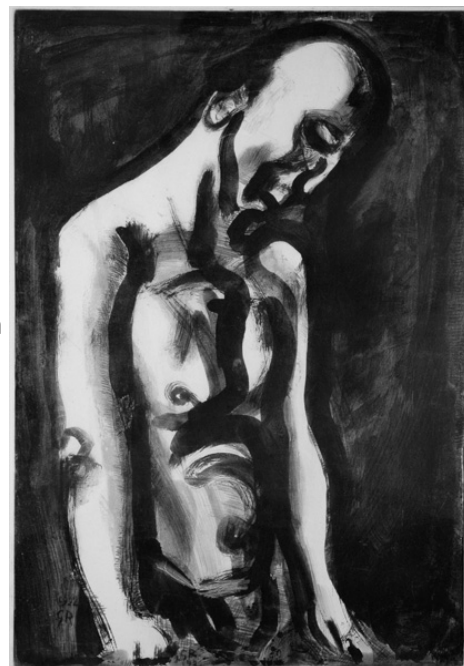
Molitev: Pomembno vlogo v molitvi igra telo, saj je svetišče Svetega Duha. Zato je prav, da ga dobro pripravimo in vključimo v molitev, da nam bo v pomoč, ne pa v oviro. Tokrat lahko vstopim v molitev s to vajo: *Najprej se umirim. Nekaj časa se v molku zavedam sebe v Bogu in se v njem sprostim in izročim. Pomembno je, da sem nekaj časa v Božji navzočnosti brez besede ali pa lahko počasi, z vmesnim premorom, ponavljam naslednje besede: V Tebi sem ... Vse moje telo, od glave do pete je v Tebi ... V Tebi bivam ... V Tebi diham ... V Tebi moje srce bije ... V Tebi se sproščam ... V Tebi se spočijem ... V Tebi sem ves Tvoj / vsa Tvoja ...*

Božja beseda: Kadar odpremo Sveto pismo in se sklonimo k Božji besedi, je prav, da se spomnimo besed svetega Pavla: »Neprenehoma se zahvaljujemo Bogu, da ste besedo, ki ste jo slišali in prejeli od nas, sprejeli ne kot človeško besedo, ampak, kar resnično je, kot Božjo besedo, ki tudi deluje v vas, kateri verujete« (1 Tes 2,13). Dobro se je zavedati, da Božja beseda deluje v nas. V sebi ima moč, da nas vodi v vedno zaupljivejši odnos z Bogom. Ta zavest o moči Božje besede nam je lahko v pomoč, da se ji približamo z večjim spoštovanjem in ljubeznijo. Če jo bomo pozorno varovali, ponavljali, potrpežljivo in vztrajno »prežvekovali« v svojem srcu, bo počasi postajala temelj in dajala ton našemu čutenju in delovanju.

Dva odlomka za molitev v tem tednu (najprej molim enega 3-4 krat, potem drugega):

Psalm 51: Grešnikova izpoved

»Izkaži mi milost, o Bog, po svoji dobroti,
po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje pregrehe!«
Psalm 51 je skupaj s psalmom 50 del spokornega bogoslužja, ki ga je starozavezno ljudstvo obhajalo na molitvenem shodu. Čeprav je psalm 51 osebna izpoved in pripisan kralju Davidu, je bil prvotno spokorna molitev občestva, kot odgovor na grajo, ki jo je Bog naslovil nanj v psalmu 50. Bog ne sprejema njihovih klavnih in žgalnih daritev, medtem ko zatirajo uboge in delajo krivico. Njihova pobožnost je le na ustnicah, srce pa je daleč od Boga. Zato Bog kliče k spreobrnjenju, k prenovi srca. Všeč mu je potr t duh, potrtega in pobitega srca ne prezira (Ps 51,19). 'Potrto in pobito srce' je nekaj strtega, kot prah, iz katerega Bog lahko ustvari nekaj novega. V psalmu je tudi trikratno klicanje Svetega Duha (vv. 12-14), epikleza, kot pri zakramentih (spoved, evharistija).
Prošnja v tej molitvi: **Gospod, daj mi dar prave skesanosti, dar stanovitnega, voljnega srca.**

Mt 17,1-9: Jezusova spremenitev na gori

Malo pred tem dogodkom je Jezus učencem napovedal svojo smrt in vstajenje. Peter in drugi apostoli so se bali iti za Jezusom v Jeruzalem. Bali so se trpljenja, uprla se jim je preizkušnja. Dobro so slišali prvi del Jezusove napovedi, ko je govoril o svojem trpljenju in smrti, nekako pa jim je ušel drugi del Jezusovih besed, da bo namreč po treh dneh obujen. Niso mogli videti, da je to dvoje povezano. Mar ne velja to tudi za nas? Kadar smo v neki preizkušnji, bolečini, trpljenju, krizi, težko vidimo izhod, težko vidimo luč, tolažbo. Naš pogled sega le do groba, ne pa onkraj groba, do vstajenja. Zato se tudi mi bojimo preizkušenj, bolečine in trpljenja.

V spremenjenju na gori je Cerkev vedno videla podobo molitve. Najprej se vzpnemo na goro, kar ne gre brez napora. Podobno je naporno vstopanje v molitev in vztrajanje v njej. Potem nas razsvetli Jezusova luč. To razveseli, potolaži, daje mir. V tej luči moremo videti stvari, dogodke, osebe, v drugačni luči, globlje. Po sestopu z gore, se pravi po molitvi, je naš pogled drugačen. Stvari, osebe, dogodki so na zunaj lahko še vedno isti, toda mi jih vidimo drugače, z bolj jasnim in čistim pogledom. Neko nesrečo, bolezen, konflikt npr. smo pred molitvijo videli le kot nesrečo, kot nebodigatreba dogodek, po molitvi pa isto stvar lahko vidimo kot milost, kot dar. To je sad molitve, ki nam more dati globlji pogled, da vidimo onkraj.

Prošnja: **Gospod, razsvetli me s sijajem svojega obličja; naj molitev spreminja moj pogled ...**